

## 1. Indledning og baggrund

1.1. Formålet med lovforslaget er at gennemføre de ændringer i udleveringslovgivningen, der er nødvendige for, at Danmark kan tiltræde Konvention om overgivelse for strafbare forhold mellem de nordiske lande (Nordisk arrestordre) samt aftale mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne.

Formålet med den nordiske arrestordre er – i overensstemmelse med den generelle nære tillid og det tætte samarbejde mellem de nordiske lande med hensyn til kriminalitetsbekæmpelse – at udvide adgangen til og forenkle procedurerne for udlevering mellem de nordiske lande af personer, der er sigtet, tiltalt eller dømt for en lovovertrædelse.

Udlevering af lovovertrædere mellem de nordiske lande er i dag reguleret af den nordiske udleveringslov (lov nr. 27 af 3. februar 1960 om udlevering af lovovertrædere til Finland, Island, Norge og Sverige med senere ændringer). Endvidere finder udleveringsloven (lov om udlevering af lovovertrædere, jf. lovbekendtgørelse nr. 833 af 25. august 2005 med senere ændringer) anvendelse ved udlevering fra Danmark til Finland og Sverige, i det omfang de særlige regler om udlevering til stater inden for den Europæiske Union er mere vidtgående end reglerne i den nordiske udleveringslov. Det vil i praksis sige i sager om udlevering af danske statsborgere samt i sager om udlevering for politiske lovovertrædelser.

På det nordiske justitsministermøde på Svalbard i juni 2002 blev det besluttet, at den gældende udleveringsordning mellem de nordiske lande skulle revideres og udvides med respekt af grundlæggende retsprincipper og i overensstemmelse med de internationale forpligtelser bl.a. i forhold til EU, herunder specielt Rådets rammeafgørelse af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne (den europæiske arrestordre), der blev gennemført i dansk ret ved lov nr. 433 af 10. juni 2003.

»Konvention om overgivelse for strafbare forhold mellem de nordiske lande (Nordisk arrestordre)« (herefter den nordiske udleveringskonvention) blev herefter undertegnet af de nordiske regeringer den 15. december 2005. Konventionen er medtaget som *bilag B* til lovforslaget.

Med vedtagelsen af dette lovforslag meddeler Folketinget samtykke efter grundlovens § 19 til, at Danmark ratificerer den nordiske udleveringskonvention.

En vedtagelse af lovforslaget indebærer desuden et samtykke efter grundlovens § 19 til, at Danmark giver samtykke til at være bundet af aftalen mellem Den Europæiske Union og Republikken Island og Kongeriget Norge om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne i Den Europæiske Union og Island og Norge, jf. pkt. 2.1 nedenfor. En vedtagelse af lovforslaget indebærer endvidere et samtykke efter grundlovens § 19 til, at Danmark giver samtykke til at være bundet af aftalen mellem Den Europæiske Union, Det Europæiske Fællesskab og Det Schweiziske Forbund om Det Schweiziske Forbunds associering i gennemførelsen, anvendelsen og udviklingen af Schengen-reglerne, jf. pkt. 5 nedenfor.

1.2. Den nordiske udleveringskonvention medfører en række udvidelser i pligten til udlevering i forhold til såvel den nuværende nordiske udleveringsordning som reglerne om udlevering til EU-medlemsstater. Det er hensigten, at den nordiske udleveringskonvention skal erstatte den hidtidige udleveringsordning mellem de nordiske lande, dvs. den gældende nordiske udleveringslov og rammeafgørelsen om den europæiske arrestordre, jf. udleveringslovens kapitel 2 a og kapitel 3 a.

Den nordiske arrestordre indebærer, at de nordiske lande i højere grad skal anerkende hinandens retsafgørelser, og samtidig begrænses mulighederne for at afslå en anmodning om udlevering. Der gennemføres en forenkling og effektivisering af udleveringsprocedurerne, således at en person, der har begået en lovovertrædelse, hurtigere kan udleveres til strafforfølgning eller straffuldbyrdelse i det land, hvor lovovertrædelser er begået.

I forhold til den nuværende nordiske ordning, der er en »kan-ordning«, dvs. at udlevering *kan* finde sted, indebærer den nordiske udleveringskonvention, at der som udgangspunkt *skal* ske udlevering i medfør af en nordisk arrestordre.

I overensstemmelse med den nordiske udleveringskonvention vil der efter lovforslaget skulle ske udlevering af danske statsborgere og udlændinge til strafforfølgning i et nordisk land på grundlag af en nordisk arrestordre, hvis den strafbare handling i det pågældende land kan medføre frihedsstraf mv., uanset at en tilsvarende handling ikke ville være strafbar efter dansk ret. Med forslaget ophæves således kravet om dobbelt strafbarhed mellem de nordiske lande.

Derudover vil der skulle ske udlevering af danske statsborgere og udlændinge til et nordisk land med henblik på straffuldbyrdelse, hvis den pågældende ved dommen er idømt frihedsstraf mv., uanset at en tilsvarende handling ikke ville være strafbar efter dansk ret.